

Acció Ciutadana

setmanari republicà - d'esquerra catalana

el problema de l'ensenyament

DE la impossibilitat d'existència d'unes idees innates, en els individus, sembla sobrer de parlar-ne entre homes que raonin lògicament. La simple suposició és un absurd, tan ridícul, com el de creure l'espècie humana, per raons sobre-naturals, inclinada, instintivament, sense concordàncies fisiològiques, vers uns camins de bonesa.

Les idees es congrien, en els individus, segons la sensibilitat que es reb de les coses, i el que podríem dir-ne control del pensament és la concreció que, progressivament, segons les nostres percepcions, modifica els termes de la síntesi del nostre coneixement. Essent, per tant, completament impossible la pre-comprensió de coses, de les quals no en tenim cap coneixement relacionat ni relacionable, és també completament impossible l'existència d'idees innates; com així mateix ho esdevé el fet d'unes raons de bonesa, fora del marc de la vida material, que superin l'egoisme de l'instint,

Ens trobem, doncs, en que el fet que ens deshumanitza és, simplement, la ingerència, en els nostres coneixements, d'idees els gèrmens de les quals ens és vedat de controlar per inassolibles com són, donada la caracterització purament espiritual; d'un esperit al qual li és permesa l'existència sense tenir cap relació material.

Es indubtable, doncs, la limitació intel·lectual que això representa.

Unicament, saltant aquest obstacle, podem nosaltres arribar a la nostra dignificació humana.

Per a saltar-lo seria convenient de tenir en compte el significat de la màxima escrita en el frontispici del temple de Delfos, que Sòcrates, profundament religiós, prengué com a divisa pròpia: "coneix-te a tu mateix".

Es precisament això el que ens manca, arribar a escatir el vertader significat de la nostra existència i la relació que durant la mateixa havem de sostenir amb el món.

Nosaltres, no obstant i formar part integrant del món material, havem d'esdevenir, per salut pròpia, centre del món ideal que neix i creix en el nostre interior i que, de fet, esdevé l'àrbitre dels nostres actes dins la societat. I conseqüentment, hem de tenir en compte que la garantia humana d'aquesta societat depèn de la concordància d'aquest arbitratge amb el mutu interès humà.

olot, 11 de juliol 1931.—any II.—núm. LXXI.
redacció i administració: concentració republicana

val 15 cts.